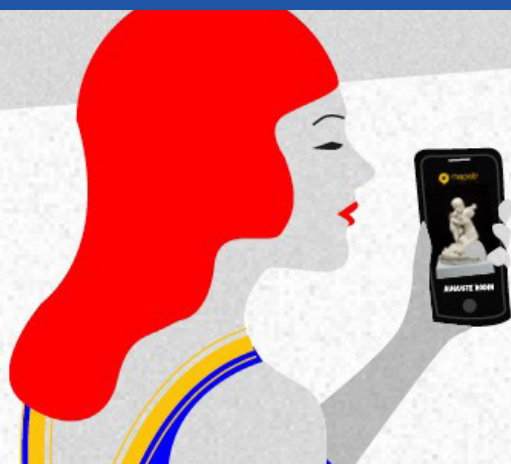

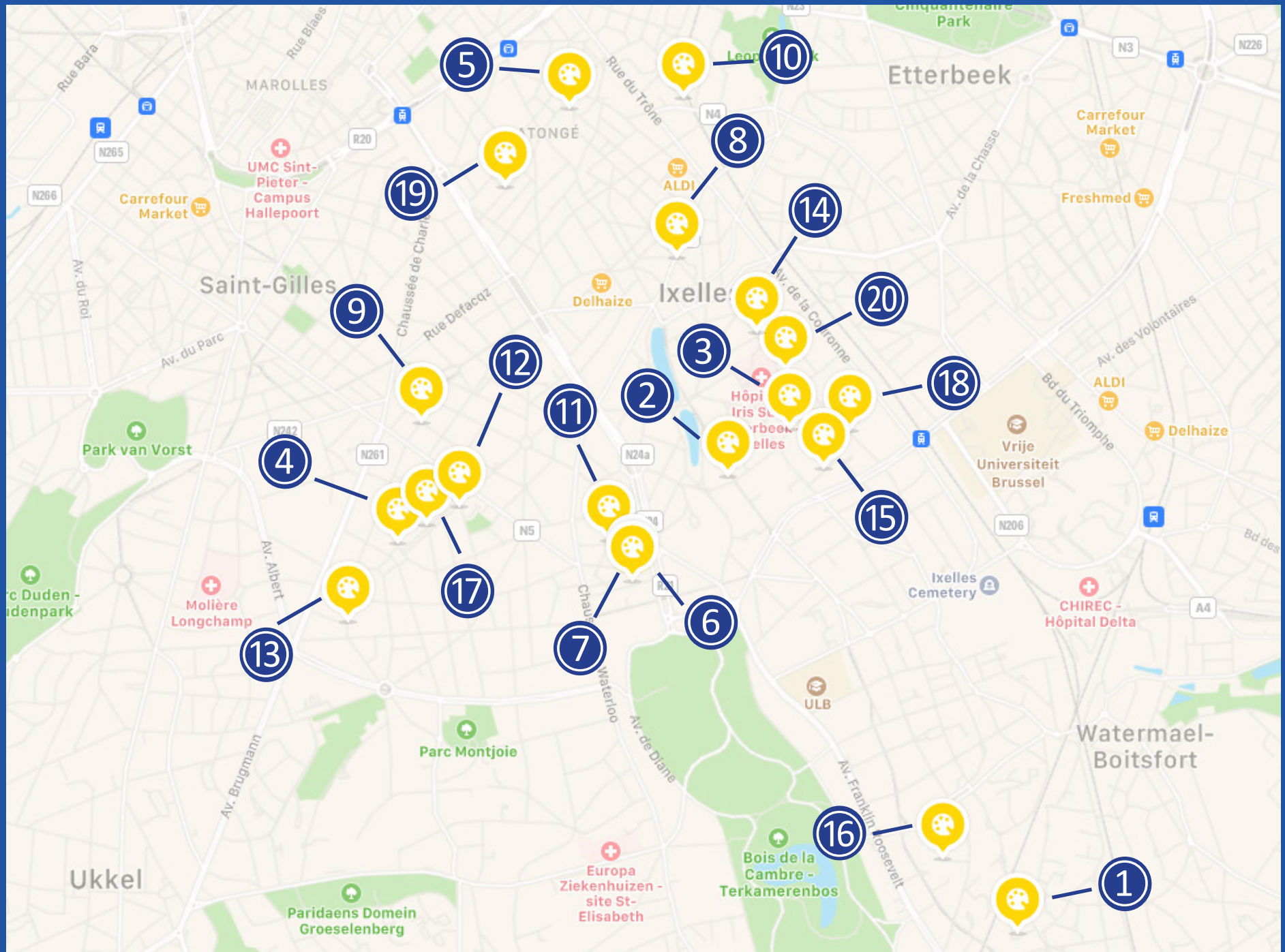

Straatgeheimen

by Museum van Elsene

Ontdek onze STRAATGEHEIMEN op

STRAATGEHEIMEN by Museum van Elsene

Doorkruis de straten van Elsene en (her-)ontdek hun werk dankze de virtuele plattegrond STRAATGEHEIMEN:

- Maak verbinding met de mobiele app Mapstr of rechtstreeks met uw computer [<https://web.mapstr.com>]: gratis voor niets, uiteraard!
- Voeg ons toe als vriend: @museumvanelsene
- Ontdek de kunstenaars van het Museum van Elsene via... de straten van Elsene
- En trek erop uit, nu onmiddellijk...

① Akarovastraat

Akarova, geboren Marguerite Acarin (1904-1999), was een flamboyante persoonlijkheid. Beurtelings was ze danseres, choreografe, kostuumontwerpster, beeldhouwster, schilderes, lerares... Ze begon haar loopbaan tijdens het interbellum, toen ze choreografieën creëerde op muziek van Ravel en Stravinsky. Voor haar kostuums putte ze inspiratie uit de constructivistische motieven van de Belgische avant-garde, die ze had leren kennen dankzij Marcel-Louis Baugniet, haar eerste man die zelf schilder en meubelontwerper was. In 1937 liet ze een pand met toneelzaal bouwen op het nummer 72 van de Renbaanlaan. In 1957 werden de deuren van het gebouw gesloten.

Akarova, *Droevige clown*, s.d.

Akarova in de Bolero (Ravel), circa 1935 © CIVA, Brussels (detail)

② Géo Bernierlaan

Paarden waren het favoriete onderwerp van Géo Bernier (1862-1918), maar de schilder uit Elsene had ook een voorliefde voor koeien, vooral als ze graasden in de weiden van Veurne. Zijn doeken werden gestructureerd door kleurige, dikke verlagen. Zijn huis, waar hij ook zijn atelier had, bevindt zich nog steeds op het nummer 4 van de Hervormingsstraat in Elsene.

Géo Bernier, *Koe in de wei*, s.d.

③ Gustave Biotstraat

In Antwerpen vatte Gustave Biot (1833-1905) op zijn veertiende een studie kopergravure en tekenen aan. Dankzij zijn talent behaalde hij in 1855 de Prix de Rome, zodat hij naar Italië kon reizen. Uit dat land bracht hij de aquarellen mee die in het bezit zijn van het Museum van Elsene. Nadat hij in Antwerpen leraar gravuretechnieken was geworden, begon hij op het eind van zijn leven te schilderen. Je bent dus nooit te oud om te leren!

Gustave Biot, *Zelfportret*, 1900

Gustave Biot, *Italiaanse vrouw*, s.d.

Gustave Biot, *Boerin*, s.d.

④ Émile Bouillotstraat

De bejaarde man op het doek is Émile Bouillot (1823- 1905). Hij is schilder, wat blijkt uit de werken die overal in zijn omgeving opgesteld staan. Vaak behandelde hij mythologische thema's, maar zijn schilderijen zijn tegenwoordig in de vergetelheid geraakt. Hij blijft vooral bekend als stichter en eerste directeur van de Kunstschool van Elsene, voorloper van de huidige Kunstacademie van Elsene, waar liefhebbers van schilderen, tekenen, beeldhouwen, fotografie en keramiek de lessen komen volgen.

Jean Mayné, *Portret van de heer Émile Bouillot*, 1904

⑤ Bouréstraat

Antoine-Félix Bourré (1831-1883) was beeldhouwer, net als zijn broer Paul. Hij blonk uit in de dierenvoorstelling en beeldde vooral leeuwen af, waarvan de bekendste nog altijd boven de Gileppestuwdam prijkt, in het hart van de Belgische Hoge Venen. Zijn soortgenoot in het Museum van Elsene ziet er vervaarlijker uit, maar wees gerust, we laten het dier niet op u los!

Antoine-Félix Bourré, *De leeuw*, s.d.

⑥ Emile Clausstraat

Émile Claus (1849-1924) behoorde tot de grootste Belgische impressionisten. Hij woonde in de buurt van Gent, aan de oever van de Leie. Zijn doeken baden in het licht en evoceren het zachte buitenleven, een gelukkig boerenbestaan... In 1894 verwierf het Museum van Elsene *Het ophalen van de fuiken*. Voorts bezit het ook *Boerderij in Vlaanderen* en *Klein landschap*. Bij Claus is de Belgische hemel haast altijd blauw.

Émile Claus, *Het ophalen van de fuiken*, 1893

Émile Claus, *Boerderij in Vlaanderen*, 1894

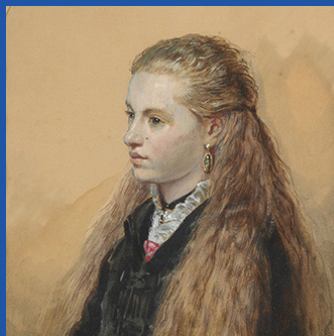
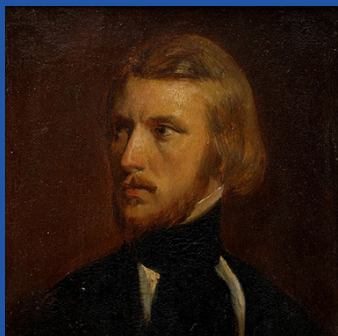
Émile Claus, *Klein landschap*, 1901

⑦ De Praeterestraat

Zonder Edmond De Praetere of Praterie (1826-1888) zou het Museum van Elsene niet bestaan! De kunstenaar wilde zijn doeken nalaten aan zijn geboortestad Kortrijk. Omdat de stad de nalatenschap weigerde, nam de zus van de schilder contact op met de gemeente Elsene, die ermee instemde de verzameling op te nemen. Zo opende het Museum van Elsene in 1892 zijn deuren op de plek van een voormalig slachthuis. Een voorbestemde plaats om onderdak te geven aan het werk van een schilder die zich specialiseerde in voorstellingen van paarden, koeien en schapen.

Edmond De Praetere, *De Naamsepoort in de sneeuw*, 1886

⑧ Dillensstraat

In de familie Dillens is men niet alleen kunstenaar van vader op zoon, maar ook onder broers. Henri Dillens (1812-1872) was een historisch schilder uit Antwerpen, die grote belangstelling had voor het leven van Frans koning Hendrik IV. Zijn broer Adolphe (1821-1877) ging bij hem in de leer. Adolphe had aanvankelijk een voorliefde voor Zeeuwse taferelen, maar vatte daarna een passie op voor Spanje. Zijn neef Julien Dillens (1849-1904), zoon van Henri, werd beeldhouwer. Hij maakte *De waterdraagster* van het Barel van Sint-Gillis, en de *Stilte van het graf*, het beeld aan de ingang van de begraafplaats van Sint-Gillis in Ukkel.

Adolphe Dillens, *Zelfportret*, s.d.

Adolphe Dillens, *Meisje met lange haren*, s.d.

Jules Lagae, *Julien Dillens*, s.d.

Julien Dillens, *De stilte van het graf*, s.d.

⑨ Fourmoisstraat

Théodore Fourmois (1814-1871) hield van het leven in de openlucht. Heel vroeg al doorkruiste hij de Ardennen en de Kempen en maakte hij reizen naar Zwitserland. Hij was een van de eerste kunstenaars in België die liever in de openlucht schilderde dan in zijn atelier. Zijn schilderijen vallen op door hun levendige kleuren en grootse hemels, waar de weersveranderingen op schitterende wijze worden weergegeven. Je krijgt meteen zin om er te gaan wandelen!

Théodore Fourmois, *Watermolen*, s.d.

Théodore Fourmois, *Molen in de Kempen*, s.d.

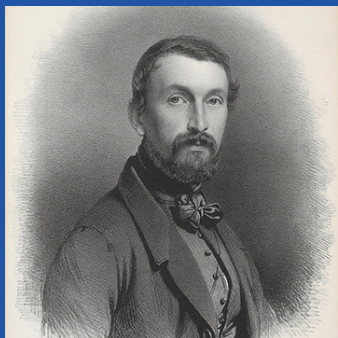

⑩ Godecharlestraat

Gilles-Lambert Godecharle (1750-1835) was een beeldhouwer die lang voor het ontstaan van België geboren werd. Hij werkte voor het Oostenrijkse, en later voor het Nederlandse bewind. Hij was in zijn tijd zo beroemd dat hij de opdracht kreeg het fronton te beeldhouwen van het Paleis der Natie, de zetel van het Belgische federale parlement. Hij realiseerde ook de beelden van het Warandepark en maakte vele marmeren borstbeelden en portretten voor een welgestelde clientèle.

François-Joseph Roffiaen, *Godecharlestraat*, s.d.

Gilles-Lambert Godecharle, *Godecharle door zichzelf*, s.d.

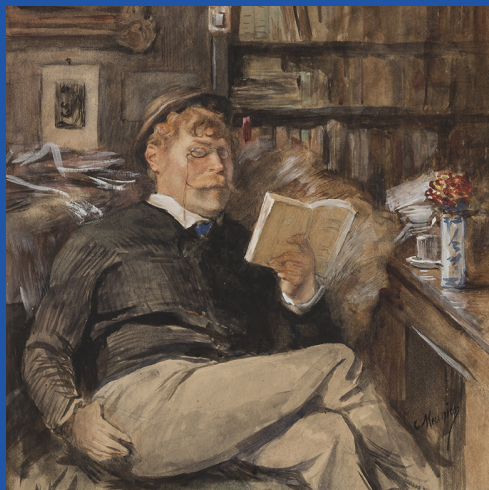

⑪ Paul Lautersstraat

Dit romantische portret stelt Paul Lauters (1806-1875) voor op zesendertigjarige leeftijd. Het werd uitgevoerd als litho, een gravuretechniek die in de 19de eeuw werd gebruikt voor de illustratie van boeken en persdrukkerwerk. Lauters zelf specialiseerde zich op zijn beurt in de techniek en behoorde tot de grootste Belgische lithografen van zijn tijd, maar bleef ook aquarellen en tekeningen maken. Hij werd aangesteld tot leraar gravure aan de Brusselse Academie.

Charles Baugniet, *Portret van Paul Lauters*, s.d.

Paul Lauters, *De vallei van de Reuss*, s.d.

⑫ Camille Lemonnierstraat

Camille Lemonnier (1844-1913) was schrijver van meer dan zeventig boeken, kunstcriticus en amateurschilder. In zijn tijd was hij een ware vedette in de Belgische culturele wereld, die net zo bekend als Emile Verhaeren en Maurice Maeterlinck was. Stefan Zweig, de grote Oostenrijkse auteur, zei over hem: "Hij genoot van het leven als iets eeuwig nieuws. Camille Lemonnier was een meester in de weergave van de vitaliteit, de hartstocht, de overvloed". Een vaak terugkerend thema in zijn literaire werk is de femme fatale, terwijl hij als schilder een voorliefde heeft voor de vernieuwende durf van impressionisten als Émile Claus die zijn portret heeft gemaakt.

Émile Claus, *Portret van Camille Lemonnier*, 1903

⑬ Jean-Baptiste Meunierstraat

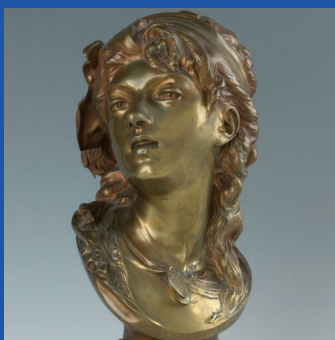
Jean-Baptiste Meunier (1821-1900) is de oudere broer van Constantin, schilder en beeldhouwer, en de vader van Henri Meunier, talentrijk afficheontwerper. In tegenstelling tot het werk van zijn broer en van zijn zoon is zijn werk als etser en tekenaar in de vergetelheid geraakt.

Jean-Baptiste Meunier, *Émile Meunier, acht maanden oud*, s.d.

Jean-Baptiste Meunier, *Jonge moeder*, s.d.

Henri Meunier, *Concert Ysaÿe - avant la lettre*, 1895.

⑭ Auguste Rodinlaan

Auguste Rodin (1840-1917), maker van de wereldberoemde *Denker* en van *De kus* hoeven we uiteraard niet voor te stellen. Minder bekend echter is het feit dat hij aan het begin van zijn loopbaan een paar jaar in Brussel doorbracht, waar hij meewerkte aan het beeldhouwwerk dat het Beursgebouw verfraait. Zijn atelier bevond zich toen in de Sans Soucistraat. Om de eindjes aan elkaar te knopen maakte hij nog vrij traditionele borstbeelden en gebeeldhouwde edities zoals bv. *Suzon*. Hij verkocht zijn modellen aan La Compagnie des Bronzes (Molenbeek), die ze op honderden exemplaren uitbracht.

Auguste Rodin, *Idylle*, 1876

Auguste Rodin, *Suzon*, s.d.

⑮ François Roffiaenstraat

François Roffiaen (1820-1898) is een veelzijdig kunstenaar. Nadat hij aan het hoofd van de Tekenenacademie van Dinant had gestaan, vatte hij een passie op voor Zwitserland, Oostenrijk en de Savoie en specialiseerde hij zich in Alpengezichten en Schotse landschappen, waarvan de minutieuze details erg in de smaak vielen bij het grote publiek. Hij verkocht een van zijn werken zelfs aan de Sjah van Iran. Maar hij was ook wetenschapper: malacoloog of weekdierkundige, dieren die hij niet op zijn schilderijen afbeeldde. Maar een van die beestjes heeft de eer gekregen zijn naam te dragen: de Planorbis Roffiaeni!

François Roffiaen, *Vallei van Chamonix*, s.d.

⑯ Simonastraat

Van zijn vader Pierre leerde Gustave Simonau (1810-1870) in Londen op jonge leeftijd de lithografietechniek. Op zijn achttiende keerde hij terug naar België, waar vader en zoon samen een atelier oprichtten dat gespecialiseerd was in bouwkundige gezichten en monumenten uit heel Europa. Omdat de fotografie toen nog in haar kinderschoenen stond, konden de lezers van hun boeken op die manier de wereld ontdekken. Gustave Simonau was een groot reiziger die Frankrijk, Duitsland, Engeland en Italië doorkruiste en van zijn reizen de schetsen en aquarellen meebracht waarmee hij beroemd werd.

Gustave Simonau, *Watermolen*, s.d.

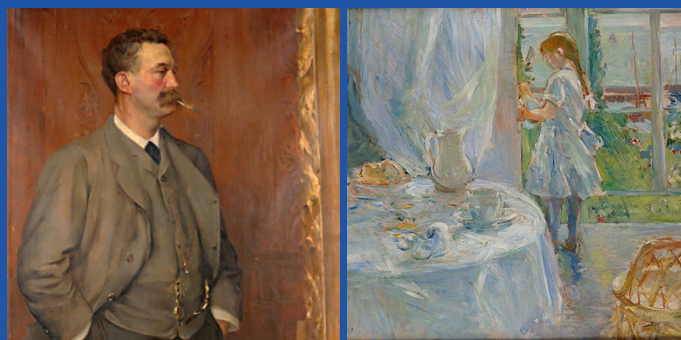

⑰ François Stroobantstraat

François Stroobant (1819-1916) was leerling van Paul Lauters (een andere straat in Elsene), bij wie hij het beroep van etser en lithograaf leerde. Hij reisde door Europa en specialiseerde zich in stadsgezichten. Naarmate hij ouder werd, vatte hij een passie op voor zijn land, waarvan hij de landschappen afbeeldde en ook pittoreske voorstellingen maakte van Belgische monumenten. Hij werd aangesteld als directeur van de Academie van Sint-Jans-Molenbeek, maar bleef vele jaren in Elsene wonen.

François Stroobant, *De oude molen in Vleurgat*, 1870

François Stroobant, *De oude vijvers van Elsene*, s.d.

18 Fritz Toussaintstraat

Fritz Toussaint (1846-1920) volgde een schildersopleiding, maar gaf het beroep op zodra hij kon rentenieren. Hij verkoos verzamelaar en mecenas te worden, en bekleedde verschillende functies binnen het Brusselse artistieke leven. Zo ging hij in het Museum van Elsene aan de slag als tussenpersoon tussen de kunstenaars en het gemeentebestuur. In 1906 bevestigde hij zijn steun aan het Museum door er zestig werken uit zijn verzameling aan te schenken. Later voegde hij daar nog tachtig nieuwe werken aan toe. Onder die doeken bevond zich het *Cottage-interieur* of *Kind met pop* van Berthe Morisot, een topwerk uit de verzameling van het Museum van Elsene.

Charles Hermans, *Portret van Fritz Toussaint*, s.d.

Berthe Morisot, *Cottage-interieur of Kind met pop*, 1886

19 Isidore Verheydenstraat

Isidore Verheyden (1846-1905) was zoon van een schilder. Hij studeerde aan de Brusselse Academie en vestigde zich op zijn eenendertigste in Hoeilaart, een dorp ten oosten van Brussel. Het Zoniënwoud aan de rand van de gemeente werd een blijvende inspiratiebron voor de kunstenaar, die een voorliefde had voor de weergave van het lichtspel in de natuur. Door de manier waarop hij zijn landschappen een wazig karakter geeft is hij verwant met de impressionisten. Hij was ook de leraar schilderen van kunstenaars Anna Boch.

Isidore Verheyden, *Vrouw op het veld*, s.d.

20 Juliette Wytsmanstraat

In 1886 trouwde Juliette Trullemans (1866-1923) met Rodolphe Wytsman, wiens naam ze overnam, zoals dat toen de gewoonte was. Maar ze beperkte zich er niet toe 'de vrouw van' te zijn. Ze was een begaafde schilderes, die voortdurend de schoonheid van de natuur afbeeldde. De omgeving van Brussel en vooral Linkebeek, waar het echtpaar een buitenhuis had, behoorden tot haar geliefkoosde thema's. Geleidelijk aan evolueerde haar stijl naar het impressionisme. Ze ontwierp ook art-nouveau-boekbanden. Net als het werk van haar man verkochten haar schilderijen goed, zodat het echtpaar door heel Europa reisde, wat in die tijd veeleer zeldzaam was.

Juliette Wytsman, *Mooie boomgaard*, s.d.

Herman Richir, *De thee* (Portret van Rodolphe en Juliette Wytsman), s.d.

